

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3539/2021. (XII. 22.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.IV.37.380/2020/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) indítványozó meghatalmazott jogi képviselője (dr. Ay Zoltán Nándor kamarai jogtanácsos) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelyben a Kúria versenyjogi ügyben hozott Kfv.IV.37.380/2020/11. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint a Közép-Európai Sajtó és Média Alapítvány (a továbbiakban: bejelentő) 2018. november 28-án a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tptv.) 24. § (1) bekezdése és a 43/J. § (1) bekezdése alapján bejelentette az alperesnél, hogy adományozási szerződés – mint tulajdonszerzési jogcím – alapján megszerzi a tranzakcióban érintett vállalkozások részesedéseinek 100%-át, amelyre tekintettel a Tptv. 23. § (1) bekezdés *b*) pontja és 23. § (2) bekezdés *a*) pontja szerinti közvetlen egyedüli irányítástervezéssel megvalósuló összefonódás jön létre.
- [3] A bejelentést követően lépett hatályba a Közép-Európai Sajtó és Média Alapítvány által az ECHO HUNGÁRIA TV Televíziós, Kommunikációs és Szolgáltató zártkörű Részvénytársaság, a Magyar Idők Kiadó Korlátolt Felelősségű Társaság, a New Wave Media Group Kommunikációs és Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaság, valamint az OPUS PRESS Zártkörűen Működő Részvénytársaság megszerzésének nemzetstratégiai jelentőségűvé minősítéséről szóló 229/2018. (XII. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.), amely a fúziót közérdekből nemzetstratégiai jelentőségű összefonódásnak minősítette. A bejelentő 2018. december 6-án jelezte az alperesnek, hogy az összefonódás nem bejelentésköteles és kérte hatósági bizonyítvány kiállítását arról a tényről, hogy a szóban forgó összefonódás vizsgálatának elrendelésére okot adó körülmény nem áll fenn.
- [4] Mindezekre tekintettel az indítványozó 2018. december 6-án kiadta az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló közigazgatási perben vitatott B/961-11/2018. számú hatósági bizonyítványt, amelyben az indítványozó a Tptv. 43/N. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján azt igazolta, hogy hatáskörének hiánya miatt a Tptv. 67. § (4) bekezdése szerinti vizsgálat elrendelésére okot adó körülmény nem áll fenn.
- [5] Az indítványozó mint alperes döntésével szemben egy magát a bejelentő versenytársának minősítő gazdasági társaság élt keresettel, amelynek perindítási és keresetösségi jogát az elsőfokú bíróság elismerte. A bíróság megállapította, hogy hatáskör hiányában a hatósági bizonyítvány kiadására nem volt jogszerű lehetőség, és azt – az indokolás hiánya és az ügyben nem alkalmazható téves jogalap megjelölése miatt – megsemmisítette, az alperest pedig új eljárásra kötelezte. Az elsőfokú bíróság által elrendelt megismételt eljárást az alperes időközben lefolytatta, és a 2020. január 29. napján kelt végzésével az összefonódás-bejelentést visszautasította. Megállapította, hogy a bejelentett összefonódás nemzetstratégiai jelentőségűvé minősítése miatt megszűnt annak a lehetősége, hogy az összefonódás vizsgálatára versenyfelügyeleti eljárást indítson.
- [6] Az alperes felülvizsgálati, és a felperes csatlakozó felülvizsgálati kérelme alapján eljáró Kúria az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló Kfv.IV.37.380/2020/11. számú ítéletével az alperes 2018. december 6. napján kiadott B/961-11/2018. számú hatósági bizonyítványát a közlésre visszamenőleges hatállyal megsemmisítette. Ítéletében megállapította, hogy az R. a perbeli összefonódást – annak nemzetstratégiai jelentőségűvé minősítésével – kivette a bejelentésköteles összefonódások közül (Tptv. 24/A. §), vagyis a fúziók vizsgálatára vonatkozó, a Tptv. 24. §-án alapuló alperesi hatáskör, azaz érdemi határozat kiadásának jogi lehetősége nem áll fenn, ezért az alperesi határozat semmisségét állapította meg.

- [7] A Kúria kiemelte azt is, hogy a hatáskör vizsgálata és annak esetleges hiányának megállapítása túlmutat a fél rendelkezési jogán, attól függetlenül is érvényesülnie kell. Megállapította, hogy az alperes megalapozottan hivatkozott arra, hogy önmagában a versenytársi minőségből fakadó jogos érdek, a gazdasági érintettség – a védett jogtárgy, az érintett piac és az érintett termékek részletes vizsgálata nélkül – keresetőséget nem alapoz meg. Hangsúlyozta ugyanakkor, hogy mivel a perbeli fúziót az alperes – hatáskör hiányában – nem vizsgálhatta, ezért megalapozottan azzal sem érvelhetett érdemben, hogy a szóban forgó összefonódás kiket (érintett piac) és milyen módon (tranzakció piaci hatásai) érint, az érdekeltségi szint vizsgálata ugyanis nem szakadhat el az alperesi hatáskörtől. A perbeli esetben a felperes igényérvényesítési jogosultságának hiánya, a kereseti kérelmeinek teljesíthetetlensége magából a hatáskör hiányából fakad. Hatáskör hiányában ugyanis e kérelmek érvényesítésére nincs jogi lehetőség, e körben új eljárás lefolytatásának sincs helye. Az alperes a bejelentés tekintetében pedig már eljárt, azt hatáskör hiányára hivatkozással visszautasította, ezért a kérelem nem maradt elbírálatlan.
- [8] 2. Az indítványozó álláspontja szerint a Tpv. 80/Q. §-a szerint alkalmazandó, az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 114. § (1) bekezdése alapján közigazgatási pert egyértelműen az ügyfél indíthat, az összefonódás engedélyezési eljárásokban pedig az ügyfélfogalom a Tpv. 52. § a) pontja alapján zárt. Úgy véli, mivel az összefonódás-engedélyezés tekintetében a Tpv. 52. § a) pontjában meghatározott körön kívül másnak perindítási joga nincs, így a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 17. § (1) bekezdés a) pontja szerinti perindítási jog tartalma meg egyezik a Tpv. 52. § a) pontjába foglalt ügyfél kategóriákkal, ami miatt a közvetlen érintettség tartalmi vizsgálata indokolatlanná válik. Álláspontja szerint a közvetlen érintettség vizsgálatának elválasztása a perindítási jogtól zárt ügyfélfogalmú eljárásokban olyan pereket eredményez, amelyek súlyos rendszerszintű alaptörvényi problémákat vetnek fel a közigazgatási bíráskodás kapcsán. Ez a jogértelmezés a konkrét ügyben megítélése szerint ellentétes a tranzakciók lezártságához fűződő magánérdek és az ebből fakadó befektetői bizalomhoz és nemzetközi versenyképességhez kapcsolódó közérdek Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezésével, ezért az önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel sem.
- [9] Az indítványozó szerint az ilyen kúriai gyakorlat eredményeként az érdemi perbe bocsátkozás miatt a közigazgatási bíróság hivatalból észlelheti a közigazgatási döntés semmisségét, így azzal, hogy a Kúria mesterségesen szétválasztja a keresetőséget és a perindítási jogot, végső soron a közigazgatási működésbe való önkényes beavatkozás lehetőségét nyitja meg, amely sérti az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdésébe foglalt államhatalmi ágak elválasztásának elvét.
- [10] Az indítványozó az Alaptörvény 28. cikkének – és azon keresztül a XXVIII. cikk (1) bekezdésének – sérelmére történő hivatkozása körében azt hangsúlyozta, hogy egy fúzió esetében nem közömbös, hogy a versenyhatóság által tudomásul vett összefonódást utóbb kik támadhatják meg bíróság előtt, mivel ez érinti a tranzakciók lezártságához fűződő magánérdeket, amely felől nem szabad bizonytalanságot hagyni (bizalomvédelem elve), ezért ez közvetlenül és súlyosan kihat az adott ország nemzetközi versenyképességére is. A fúziókat jóváhagyó hatósági döntéseket megtámadhatók körének világos jogszabályi körvonalazása olyan bizalmat keletkeztet, ami hozzájárul a magyarországi befektetői környezet megfelelő működéséhez, amely nemzetgazdasági, össztársadalmi érdek, azaz közérdek is. Összefonódások esetén, ahol a versenytárs vállalkozások mind potenciálisan ellenérdekeltek lehetnek az összefonódás megvalósulásával szemben, a kiszámíthatatlanság veszélyét hordozza a támadott kúriai ítéletből következő korlátlan perindítási jogosultság lehetővé tétele, amely sérti a jogbiztonságot.
- [11] Az indítványozó indítványkiegészítő nyilatkozatában az Alaptörvény 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdésének fogalmi egységére hivatkozással előadta továbbá, hogy a Kúria a Tpv. 52. § a) pontjának célját egyáltalán nem vizsgálta, pedig a bíróságnak a perindítási jog vizsgálatakor a versenyügyekben figyelemmel kell lennie arra, hogy az egyéni jog és jogos érdek érvényesítése a Tpv. célja szerint csak közérdekvédelmi kontextusban értékelhető. A GVH közérdekvédelmi funkciót lát el, nem egyéni jogsérelmek orvoslására, hanem absztrakt közérdek (tisztességes verseny) védelmére hivatott. Mindez – álláspontja szerint – a GVH összefonódás eljárásban hozott döntésével szembeni bírói jogorvoslat tekintetében azt jelenti, hogy a Kúria nem engedheti rögtön a per érdemére a kizárólag gazdasági szereplői minőségre keresetet alapító harmadik felek jogorvoslatát, mert ezzel nemcsak kiüresíti a perindítási jogot, hanem utat enged az egyéni sérelmek orvoslásának, amely a közérdekvédelmi versenyfelügyeleti eljárásnak nem jogalkotói célja. A perindítási jog körében ezért versenyügyekben alkotmányos kötelezettsége is a bírónak annak vizsgálata, hogy az összefonódás ellenőrzés során hozott

GVH döntését támadó harmadik fél különös jogséremlme (perindítási joga) fennáll-e. Azzal, hogy a Kúria elmulasztotta a jogalkotói célok figyelembe vételét, az indítványozó szerint visszaélt a függetlenségével.

- [12] Az indítványozó szerint a Kúria azon döntése, amely bárkinek külön vizsgálat nélkül perindítási jogot enged, az absztrakt jogvédelem felől az egyéni jogvédelem felé tolja el a GVH működésének közérdekvédelemre irányuló feladatát. Mindez pedig a GVH működésének súlyos zavarát eredményezi, mivel fogalmilag ellentétes a GVH működésének Alkotmánybíróság által is elismert alkotmányos rendeltetésével.
- [13] Az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény M) cikk (2) bekezdésében a gazdasági versennyel kapcsolatban fennálló – GVH hatásköre formájában létező – állami intézményvédelmi kötelezettség súlyos sérelmet okozza, ha az összefonódás kontroll (mint hivatalbóli eljárás) közérdekvédelmi funkcióját a Kúria egyéni jogérvényesítésévé konvertálja a perindítási jog tág értelmezése eredményeként. Azzal, hogy a Kúria különös jogi vagy jogos érdeksérelem vizsgálata nélkül perbe engedi az ilyen jogi vagy jogos érdeket nem igazoló felpereseket, a GVH nem tudja a hatáskörét gyakorolni, nem tudnak a hatáskörébe tartozó ilyen közérdekvédelmi eljárások lezárulni, amellyel a magánérdek indokolatlanul a közérdek fölé emelkedik.
- [14] 3. Az igazságügyi miniszter a konkrét jogvitában való állásfoglalás nélkül tájékoztatta az Alkotmánybíróságot a Kp. perindítási jogosultságot megalapozó szabályainak jogalkotói értelmezéséről. E körben egyértelművé tette, hogy a keresetlevél visszautasítását megalapozó perbeli legitimáció hiányának megállapításához jogszabályban kifejezetten nevesített perindítási jogosulti kör esetén a keresetlevél érdemi vizsgálatára általában nincs szükség, míg a Kp. 17. § a) pontjára alapított kereseti kérelmek esetében a felperesi közvetlen érintettség a keresetlevél befogadhatóságának értékelése körében folytatott formális vizsgálattal jellemzően nem állapítható meg, mert a Kp. ezen rendelkezése nem rögzít pontosan körülhatárolt személyi kört a perindítási jog tekintetében, illetve nem köti ügyféli jogálláshoz a perindítási jogot. Ez utóbbi esetben a felperes jogának, vagy jogos érdekének közvetlen érintettségéről, illetve arról, hogy a felperest megilleti-e a keresettel érvényesített jog, vagyis van-e a felperesnek keresetességi joga, a kereset érdemi vizsgálatát követően tud állást foglalni a bíróság, így ez esetben a keresetlevél Kp. 48. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, érdemi vizsgálat nélküli visszautasításra nincs lehetőség. Mindezekre tekintettel hangsúlyozta, hogy a perindítási és keresetességi jog egymástól való elkülönítésének kiemelt jelentősége van.
- [15] 4. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján az ügyben tanácsban járt el.
- [16] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló kúriai ítéletet az indítványozó jogi képviselője 2021. február 22-én vette át elektronikus úton, az alkotmányjogi panaszt pedig 2021. április 23-án, határidőben terjesztette elő.
- [17] Az indítványozó jogi képviselője meghatalmazását csatolta.
- [18] Az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumainak eleget tesz.
- [19] Az Abtv. 56. § (1) és (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság mérlegeléssel állapítja meg, hogy az indítványozó teljesítette-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, így különösen az Abtv. 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint az Abtv. 29–31. § szerinti feltételeket.
- [20] A megelőző peres eljárásban az indítványozó alperesként – a bírósági felülvizsgálattal érintett határozatot hozó állami szervként – vett részt, ezért az Abtv. 2019. december 20. napjától hatályos 27. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel jogállásától függetlenül érintettsége megállapítható. A Kúria ítélete az ügy érdemében hozott döntés, amely alkotmányjogi panasszal támadható, az indítványozó a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [21] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az alkotmányjogi panasz két okból nyújtható be: egyrészt, ha a támadott döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, másrészt, ha hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozták.
- [22] Ami az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjának első fordulatait illeti, az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata szerint az olyan alaptörvényi rendelkezés, amelynek címzettje nem az indítványozó, számára jogot nem biztosít, nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak, ezért arra alkotmányjogi panasz sem alapítható. Az Alkotmánybíróság a bíróságoknak címzett jogértelmezési segédszabályra vonatkozó Alaptörvény 28. cikke {3436/2021. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [15]; 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]}, a hatalom-

- megosztás elvére vonatkozó C) cikk (1) bekezdése {3290/2021. (VII. 7.) AB végzés, Indokolás [30]; 3458/2020. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [8]} tekintetében korábban megállapította, hogy azok olyan rendelkezések, amelyekből Alaptörvényben biztosított jog nem vezethető le. Szintén nem minősül Alaptörvényben biztosított jognak az indítványozó tekintetében a jogállamiságra vonatkozó Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése sem, ezen alaptörvényi rendelkezésre ugyanis a visszaható hatályú jogalkotás, illetve a kellő felkészülési idő hiányára való hivatkozás kivételével alkotmányjogi panaszt alapítani nem lehet {3435/2021. (X. 25.) AB végzés, Indokolás [13]; 3059/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]}. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában – figyelemmel a 3303/2020. (VII. 24.) AB határozatba foglaltakra (Indokolás [38]–[40]) – az elbírálás a közhatalmi jogkörben eljáró indítványozó esetében sem ütközik akadályba.
- [23] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjának második fordulatait illetően az Abtv. 55. § (4a) bekezdése szerint a közhatalmat gyakorló indítványozó hatásköre korlátozását kifogásoló indítványának érdemi elbírálására csak akkor kerül sor, ha a támadott döntés az indítványozó a) működésének súlyos zavarát eredményezi, vagy b) valamely, Alaptörvényben foglalt hatáskörét sérti. Amint arra az Abtv.-t módosító, az egyes törvényeknek az egyfokú járási hivatali eljárások megteremtésével összefüggő módosításáról szóló 2019. évi CXXVII. törvény javaslatának előterjesztői indokolása is rámutat, „[ez] a feltétel akadályozza meg, hogy az érintett intézmények minden peresítés esetén az Alkotmánybírósághoz forduljanak” {3458/2020. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [16]}. Megállapítható, hogy jelen ügyben az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjának második fordulója az Abtv. 55. § (4a) bekezdésében foglalt további feltételek vizsgálatától függetlenül nem áll fenn, mivel az indítványozónak a hatósági bizonyítványban saját maga által is elismerten és az alkotmányjogi panaszban sem vitatottan nem volt hatásköre eljárni. A vizsgált esetben hatáskör hiányában a hatásköre Alaptörvénybe ütköző módon való korlátozására az indítványozó nem hivatkozhat, alkotmányjogi panasz benyújtására e körben nincs lehetőség.
- [24] 5. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [25] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére nem önállóan, hanem az Alaptörvény 28. cikkével fogalmi egységben hivatkozik, amelyet arra alapoz, hogy a Kúria a Tptv. 52. § a) pontjának célját egyáltalán nem vizsgálta, amikor a Kp. 17. § (1) bekezdés a) pontja szerinti perindítási jog kiterjesztő értelmezéséről döntött.
- [26] Az indítványozó tehát a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét a bíróság jogértelmezésével hozza összefüggésbe. Valójában azt kifogásolja, hogy egyrészt a Kúria a Kp. 17. § (1) bekezdés a) pontja szerinti felperesi alanyi kört nem a Tptv. 52. § a) pontjának ügyfélfogalmával azonosítja, másrészt, hogy a bírósági gyakorlat a perindítási és keresetelési jogot megkülönbözteti. E kifogások azonban a hatáskör hiányában eljáró indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogával nem hozhatók érdemi összefüggésbe, azok a bírósági jogértelmezés felülmérlegelésére irányulnak.
- [27] Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...] A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]; 3458/2020. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [12]}
- [28] A közigazgatási perben eljáró bíróság eljárására irányadó Kp. szabályait elsődlegesen a közigazgatási bíróság értelmezi, így a közigazgatási bíróság feladata annak megállapítása, hogy a keresetlevél visszautasítására a Kp. 48. § (1) bekezdés c) pontja alapján van-e lehetőség. Ahogy arra a jogalkotó általi tájékoztatásában az igazságügyi miniszter is kitért, a közigazgatási jogvitákban meg kell különböztetni azokat az eseteket, amikor jogszabály kifejezetten nevesíti a perindításra jogosultak körét, azoktól az esetektől, amikor a jogszabály nem

határoz meg konkrét perindításra jogosulti kört. Míg az előbbi esetben a keresetlevél visszautasítása általában érdemi vizsgálat nélkül is megállapítható, addig az utóbbi esetben a felperesi közvetlen érintettségről jellemzően a kereset érdemi vizsgálatát követően tud állást foglalni a bíróság.

- [29] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló konkrét ügyben a hatáskör hiányában eljáró indítványozó döntésének semmisségét a Kúria hivatalból vette figyelembe, és abból adódóan a felperes igényérvényesítési jogosultságának hiányát állapította meg, valamint kitért arra is, hogy önmagában, részletes vizsgálat nélkül a versenytársi minőségből fakadó érdek kereshetőséget nem alapoz meg. Megállapítható tehát, hogy az indítványozó által felvetett alkotmányossági kérdések a konkrét ügytől elszakadnak, hipotetikusak, azok absztrakt jellegéből adódóan az Alkotmánybíróság által jelen alkotmányjogi panasz eljárás keretében érdemben nem vizsgálhatóak.
- [30] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a perindítási jog és a kereshetőségi jog vizsgálatakor a közigazgatási bíróságnak a szubjektív jogvédelmi igények érvényesítése mellett a jogvita jellegéhez mérten az objektív jogvédelmi szempontokra, így adott esetben a közérdekre is figyelemmel kell lennie annak érdekében, hogy jogértelmezése ne vezessen se valamely Alaptörvényben biztosított jog sérelmére, se valamely állami szerv hatáskörének korlátozására.
- [31] Jelen ügyben az indítványozó által előadott jogértelmezési kifogások a közvetlen és tartalmi elbírálást lehetővé tevő alkotmányos kapcsolatot a kúriai ítélet és a tisztességes eljáráshoz való alapjog alkotmányos védelmi köre között nem alapozzák meg, azok nem vetnek fel olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, amely az indítvány érdemi vizsgálatát indokoltá tenné.
- [32] 6. Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2021. november 30.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1149/2021.

